

Mindeord over Per Vinters begravelse den 27. november 2021

Jan Fagerlund

Bo Green Jensen - Født 18. december 1955 - *'Drengens første spring mod alt..'*

Jeg mødte Per på Odder Højskole i 1964, hvor han lige var kommet hjem fra en rejse Jordan rundt, med ryksækken fyldt med fremmede fortællinger, i en tid uden PC, Facebook og digitalt halløj. Ja faktisk kun 10 år efter Jens Bjerre kunne fortælle måbende danskere filmen 'Blandt menneskeædere på Ny Guinea'..

Det fortæller lidt om hvad det var, Per oplevede derude, på et tidspunkt hvor de fleste danskere ikke kom længere væk på ferie end Harzen.

Alle lyttede når Per fortalte om sine oplevelser, om uran, krokodiller, cowboy livet, kænguruer og hvide strande så lange som øjet rakte. Og flot var han i sit læder-frynse tøj, sin cowboy hat og sin Winchester riffel.

Pers opdager gen slog til igen, på skolen fandt han sin Annemarie, der blev kvinden i Pers liv, hans ven gennem livet. Det kunne ikke være anderledes - 'Per og Annemarie'.

Den 3. august 1996 var jeg til middag med general VIT, (Chr. Hvidt). På et tidspunkt kom en ordonnans og hviskede VIT noget i øret: ”– admiral Gardes fly er styrtet ned på Færøerne og alle omkommet”.

På samme bratte måde som vi mistede forsvarschefen på Færøerne, mistede vi Per
- revet bort på få uger. Men lykkeligvis med et langt rigt liv bag sig.

Den aften læste redaktør Vibeke Bakke, Bo Green Jensens digt op:
'Drengens første spring mod alt'. Digtet der favner så bredt og så langt.

Digtet har en særlig betydning for Niels Ebbesens Venner og læses op ved højtidelige lejligheder - så her hvor vi siger farvel til Per, vil jeg citere et uddrag.

Hele digtet findes på vores hjemmeside.

Fra Drengens første spring mod alt kan være et sted at begynde

Jeg kender intet sted som Danmark
om sommeren, når alle hegn og buske
springer ud i Gammel Have
eller kører forbi vore øjne
i bløde grønne forløb uden tid.

Det er til i rum uden tvivl.

Kom hjem til dette sted og dø
synger hver en sejler og strejfer
der mestrer savnets stille kunst
og lever i fred med sin længsel

Jeg kender ingen uskyld som Danmarks
Jeg kender ingen erfaring, som ikke
må give slip og sætte ud i fryd,
når det grønne land banker i hjertet.

Trods alt er der et Danmark
intet andet navn kan gælde

Trods alt
er dette landet
som du kom fra
i begyndelsen

Det er ikke talt ihjel endnu.

Vennerne lever sammen i solen
de bliver brune og fulde af blomster og liv.
Liv uden frister, liv uden krav.

Møllen maler ikke længere,
men ses som et jærtegn
fra broen til alt:
Den tredje lykke er smertens ophør.

Den yderste lykke er lysets vækst.

De nyfødte ællinger kæmper sig vej
gennem græsset som totter af måbende liv
Ad andespor finder de vandet i dammen
og dammen holder himlen ren.
I busken afsøger brummen farver.

De gule blomster drikker af solen
og folder sig sammen mod nat.

□